

Medi ambient

Les platges, desnodrides

L'erosió a causa dels temporals i el descens dels sediments que aporten els rius fan retrocedir bona part de les platges de la Costa Brava

Són cares i d'abast temporal, i els experts són pessimistes amb vista al futur

18/07/10 02:00 - BEGUR - [ORIO MAS](#)

Les platges de la Costa Brava tenen un problema greu d'aportació de sorra. I res no indica que deixin de tenir-lo en un futur a curt i mitjà termini. Les modificacions en els cursos fluvials i el litoral han fet que es redueixin exponencialment els canals a través dels quals les platges s'anaven regenerant de manera natural, i el procés d'erosió actual sembla imparable. Històricament, la Costa Brava era excedentària en l'aportació de sorres, i ara és deficitària. De les platges més importants, actualment tres quartes parts retrocedeixen més d'un metre cada any. I en els estudis, que també abasten les cales i les platges més petites, el resultat és que una tercera part han perdut sorra els últims 50 anys, una altra tercera part s'ha mantingut igual i que el 33% restant n'ha guanyat. Les perspectives, però, són que les primeres i les segones tinguin una evolució negativa.

El motiu és que els rius i les rieres, els grans subministradors de sorra, s'han fet més artificials: canalitzacions, pantans... A més, cada cop plou menys, i tot plegat ha fet que actualment arribin a la costa només una desena part dels sediments que els rius i els aiguats portaven fa mig segle. Un cop a la desembocadura, és el mateix onatge el que va distribuint la sorra per les platges, normalment en direcció sud, pel predomini dels vents del nord, sobretot la tramuntana. Els ports esportius i els espigons s'han convertit en obstacles que dificulten aquest moviment, i tot i que provoquen que al seu vessant nord s'hi acumuli més sorra i les platges s'engrandeixin, deixen totes les que vénen al darrere sense bona part de la seva alimentació. Els espigons, la solució típica d'aquest problema durant els anys 80, s'han substituït per la regeneració amb sorra de dins de mar. Josep Pintó, cap del laboratori d'anàlisi i gestió del paisatge de la UdG, assegura que "és una política de pedaços, que duren 4 o 5 anys com a molt i en funció dels temporals, perquè el problema de l'erosió no té solució". Rafael Sardà, del Centre d'Estudis Avançats de Blanes del CSIC, creu que la solució és recuperar les funcions ecològiques dels rius, i per això demana que l'ACA tingui un paper més actiu en les platges: "ara mateix el futur és negre, perquè la majoria de platges necessitaran unes actuacions suplementàries que requeriran uns diners a fons perdut. Potser ens haurem de començar a plantejar la taxa turística".

Sa Riera, el cas contrari

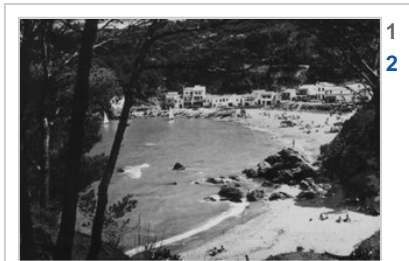
La dimensió del problema a la Costa Brava és menor que en altres zones, com al Maresme, on s'ha actuat molt més en rieres, ports, espigons i usos just a sobre de la platja, com el tren i edificacions. Al litoral gironí, les platges on més sorra es perd és a Blanes, Lloret o Sant Antoni de Calonge. El cas contrari és el de Sa Riera, a Begur. En els últims 50 anys ha guanyat una mitjana d'un metre de sorra cada any, i el que eren dues cales de poca amplada, ara és una sola gran platja. El motiu és que està orientada al nord, just al final del sistema de la badia de Pals, i forma un cul de sac que rep bona part de la sorra, que els corrents mouen amb tota llibertat en la zona, sense cap obstacle artificial.

S'Abanell de Blanes, el gran exemple

La platja de s'Abanell és el gran exemple de com l'erosió dels temporals no se substitueix per cap altra aportació. La Tordera havia sigut el gran subministrador de sorra, però les captacions d'aigua que al llarg del seu curs s'han anat fent per a usos d'abastiment, industrials o de regadiu, així com les extraccions de grava, prohibides actualment, han debilitat el riu, que ja gairebé no desemboca. A més, es va construir el passeig just a sobre la platja, i alguns càmtings estan a tocar de la llera, en espais que sempre havien sigut part del delta i per on el riu hi dipositava la sorra. Tot plegat ha provocat la pèrdua de la platja cada vegada que hi ha un temporal.

La platja de s'Abanell de Blanes,

a l'esquerra als anys 60 i a la dreta fa dos anys

La platja de Sa Riera de Begur , fa 50 anys. Foto: EL PUNT.

Notícies de ...

[Calonge i St. Antoni](#) [Blanes](#)
[Begur](#) [Pals](#)

La platja de s'Abanell de Blanes,

a l'esquerra als anys 60 i a la dreta fa dos anys

Una vista de la platja de s'Abanell, fa 50 anys. Foto: REVISTA BLANES. ARXIU MUNICIPAL DE BLANES.

El passeig de S'Abanell, després d'un temporal recent. Foto: ANNA PUIG.

Recuperar i restaurar les dunes, una necessitat

O.M

Les dunes són uns espais oblidats, molt importants per aconseguir la regeneració natural de les platges. Així ho defensa Josep Pintó, de la UdG, que afirma que, "tret de llocs puntuals, estan en estat crític", i que pel seu valor paisatgístic, natural i com a reservori de sorra requeririen més conservació. La rapidesa i el baix cost econòmic són un altre punt a favor de les actuacions.

Darrera actualització (Diumenge, 18 de juliol del 2010 02:00)

Vegetació a les dunes de la platja de Pals, unes de les més ben conservades. Foto: MANEL LLADÓ.

Publicat a

[El Punt Comarques Gironines](#) 18-07-2010 Pàgina 4